U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2012, č. j. 11 A 45/2012 - 14, o námitce podjatosti,

takto:

Soudce JUDr. Petr Průcha **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 3 Aps 5/2012.

Odůvodnění:

Podáním označeným jako „*Námitky k usnesení 11 A 45/2012 – 14 senátu Veberové ze 14. 5. 2012 doručené 18. 5. 2012*“, které bylo Městskému soudu v Praze doručeno dne 21. 5. 2012, stěžovatel napadá usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2012, č. j. 11 A 45/2012 – 14, kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o stěžovatelově žalobě na ochranu proti tvrzenému nezákonnému zásahu žalovaného. Městský soud v Praze posoudil uvedené podání podle jeho obsahu jako kasační stížnost proti uvedenému usnesení a podle § 106 odst. 5 s. ř. s. ji předal Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 6. 6. 2012, č. j. 3 Aps 5/2012 – 5, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k doplnění kasační stížnosti. Stěžovatel nicméně v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 6. 2012 vyjádřil své výhrady proti tomuto postupu Nejvyššího správního soudu. Z obsahu podání je dále patrné, že stěžovatel vyjádřil pochybnosti o nepodjatosti JUDr. Petra Průchy, předsedy 3. senátu Nejvyššího správního soudu, jemuž byla věc v souladu s rozvrhem práce přidělena. Stěžovatel v této souvislosti uvedl, že *„[u]snesení předsedy senátu Průchy je zcela zcestné, zřejmě proto, pokud si pamatuji, v téže věci závislé na rehabilitaci již rozhodoval, a to si totalitní soudce Průcha zřejmě pamatuje.*

Z toho lze soudit, že moje osobnost a svědomí jsou soudcům krajně nepohodlné. Namísto, aby Průcha poučil Veberovou o povinnosti dle § 108 s. ř. s., aby doručila žalobu žalované a její vyjádření žalobci, aby žalobce proti němu mohl formulovat kasační důvody, šikanuje Průcha žalobce oplzlou předčasnou výzvou".

Soudce JUDr. Petr Průcha se k uplatněné námitce podjatosti vyjádřil tak, že nemá žádný takový poměr k věci ani k účastníkům řízení, který by mohl vést k pochybnostem o jeho podjatosti, spíše se domnívá, že předmětné vyjádření stěžovatele k jeho osobě je na hranici obecné lidské slušnosti.

Poté, co byla věc v souladu s rozvrhem práce přidělena 5. senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti soudce JUDr. Průchy a stěžovatel byl o této skutečnosti s náležitým poučením informován, bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 12. 7. 2012 stěžovatelovo podání, v němž stěžovatel vznesl další námitku podjatosti, kterou formuloval tak, že z rozhodování ve věci jsou vyloučeni „*též všichni soudci, kteří se podíleli na rozhodování v předchozích soudních řízeních téže věci (...). A to jsou všichni soudci NSS (...). Podjatým je každý soudce, který Ústavou a LISTINOU zaručená práva ignoruje a který dle § 48 s. ř. s. rehabilitaci příslušným soudům nenařídí a který nenařídí min. spravedlnosti podání stížnosti pro porušení zákona (...)*".

Dříve než Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení námitky podjatosti směřující vůči JUDr. Průchovi, zabýval se uvedenou námitkou podjatosti všech soudců Nejvyššího správního soudu.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle § 8 odst. 3 s. ř. s. soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost mj. soudce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud.

Stěžovatelovo přesvědčení o tom, že všichni soudci Nejvyššího správního soudu jsou z projednávání jeho věci vyloučeni, neboť se podíleli na rozhodování v předchozím

soudním řízení v téže věci, je třeba odmítnout. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že se na projednání a rozhodnutí věci u městského soudu nepodílel žádný ze současných soudců Nejvyššího správního soudu. Pokud jde o namítanou podjatost soudců, je třeba konstatovat, že podjatost je podle citované právní úpravy koncipována jako faktor subjektivního vztahu soudce či soudní osoby k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům. Ze stěžovatelova paušálního blíže nezdůvodněného a nijak nespecifikovaného tvrzení o podjatosti všech soudců Nejvyššího správního soudu ovšem nelze zjistit, v čem spatřuje individuální důvody podjatosti soudců 5. senátu Nejvyššího správního soudu rozhodujících o jeho předešlé námitce podjatosti, a nelze se s ním proto jakkoli vypořádávat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 3 Ans 7/2011 – 180, dostupný na www.nssoud.cz). 5. senát Nejvyššího správního soudu proto neshledal důvod pro postup podle § 8 odst. 3 s. ř. s, tedy k tomu, aby věc byla přidělena jinému senátu Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti všech soudců Nejvyššího správního soudu, neboť uplatňuje-li stěžovatel takovou námitku, není zde jiný senát Nejvyššího správního soudu, jehož by se tato námitka netýkala a který by tedy o ní podle § 8 odst. 3 a 5 s. ř. s. mohl rozhodnout.

Nejvyšší správní soud poté posoudil námitku podjatosti vznesenou vůči soudci JUDr. Průchovi a dospěl k závěru, že není důvodná.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 odst. 1 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které jsou založeny na objektivních skutečnostech, jež mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (viz judikatura Ústavního soudu, např. nález ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, publikovaný pod č. 127, sv. 6 Sb. ÚS, nález ze dne 7. 3. 2007, sp. zn. I. ÚS 722/05, publikovaný pod č. 42, sv. 44 Sb. ÚS, nález ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, publikovaný pod č. 98, sv. 23 Sb. ÚS).

Z obsahu podání, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 14. 6. 2012, je patrné, že stěžovatel spatřuje tvrzenou podjatost JUDr. Průchy v prvé řadě v tom, že jej jako předseda senátu Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 6. 6. 2012, č. j. 3 Aps 5/2012 – 5, vyzval k doplnění kasační stížnosti. Tato skutečnost ovšem nemůže být důvodem pro vyloučení soudce JUDr. Průchy z projednávání a rozhodnutí ve věci, neboť podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Nelze přisvědčit ani tvrzení stěžovatele, že JUDr. Průcha již v téže věci rozhodoval. Z obsahu soudního spisu je totiž zřejmé, že v předchozím řízení byla věc projednána senátem složeným ze soudců Městského soudu v Praze – předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové.

Důvodem podjatosti nemůže být ani stěžovatelem naznačované dřívější členství JUDr. Průchy v KSČ. Podle judikatury není dřívější členství určitého soudce v KSČ samo

o sobě důvodem k jeho vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci. K tomu, aby byla založena podjatost soudce, by musely přistoupit i další, specifické okolnosti projednávané věci (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 9. 2009, sp. zn. IV. ÚS 682/09, dostupné na http://nalus.usoud.cz). Účastník, který podjatost takového soudce namítá, musí uvést další konkrétní skutečnosti, pro něž má za to, že daný soudce je z projednávané věci vyloučen. Vliv členství soudce v KSČ na jeho nestrannost a nezávislost nelze totiž posuzovat paušálně, ale případ od případu, ve vztahu ke konkrétním okolnostem projednávané věci (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. Nao 6/2011 – 208, dostupné na www.nssoud.cz). V daném případě ovšem stěžovatel žádné konkrétní skutečnosti svědčící o podjatosti JUDr. Průchy neuvedl a věc, o níž má senát vedený JUDr Průchou rozhodovat, tedy kasační stížnost proti usnesení městského soudu, jímž bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě stěžovatele proti tvrzenému nezákonnému zásahu žalovaného, takové znaky bez dalšího nevykazuje.

Nejvyšší správní soud tedy neshledal ve stěžovatelem uvedených tvrzeních důvody pro vyloučení JUDr. Petra Průchy z projednávání a rozhodnutí věci vedené před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 3 Aps 5/2012 , a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. července 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu